

انقلاب کوبا

در چشم اندازی تاریخی

یک بررسی متدولوژیک

کامران تیری

نوشته‌ی حاضر بررسی سیستماتیکی است از مسایل تاریخی‌ای که به انقلاب ۱۹۵۹ کوبا انجامید؛ نیروهای طبقاتی‌ای که در آن شرکت جستند؛ دینامیسم این انقلاب، و پیچیدگی و علل گسترش آن به نواآوری روابط سرمایه‌داری و در جهت سوسیالیستی، که تا امروز ادامه دارد. سعی من بر آن بوده که خطوط کلی حرکت انقلابی، ماهیت رهبری آن، و علل و پیچیدگی عقب‌نشینی‌هایش را برای خواننده ترسیم کنم و به ویژه علت و نحوهی اتخاذ مسیر سوسیالیستی انقلاب و مفهوم آن نزد انقلابیون کوبایی و روشن سازم. مدف من، علاوه بر شفاف ساختن دینامیسم انقلاب کوبا، ارائه‌ی متدی است برای این‌گونه بررسی. یک برخورد متدولوژیک با انقلاب کوبا، این حسن را دارد که امر انجام یک بحث سازنده را آسان می‌سازد و از جانب دیگر، راه را برای بررسی آن دسته از انقلاب‌هاست که در قرن بیستم در حاشیه‌ی نظام سرمایه‌داری جهانی به وقوع پیوستند؛ هموار می‌کند این‌ها، مسایل اساسی برای همه کسانی است که دل به انقلاب اجتماعی سپرده‌اند. نوشته‌ی حاضر بر اساس دو دسته از داده‌ها - داده‌های تاریخی و داده‌های نظری (تئوریک) و تحلیلی - بنا شده است. از این رو، من مدیون کسانی هستم که حفاظت تاریخی انقلاب کوبا را تنظیم و تدوین کرده‌اند. خواننده در بانویس به این نوشته، فهرستی از این منابع و توضیحی از این دین را خواهد یافت. اما توصیف سلسله نظریات و تحلیل‌هایی که این نوشته با اتکا به آن‌ها تهیه شده، از حوصله‌ی این مختصر خارج است. به علاوه، در این مختصر فرصت شکافتن این مواضع نظری و تحلیلی نیست و به هر حال درک من از این‌ها شاید با فهم خواننده یکسان نباشد. از این رو، من صرفاً به چند نوشته‌ی دیگر از خودم که در آن‌ها برخی از این مسایل نظری و تحلیلی را شکافته‌ام، در فهرست منابع اشاره کرده‌ام. در نوشته‌ی حاضر، به لحاظ نیاز به ابجاز در کلام، جنبه‌های غنی متعددی از انقلاب کوبا را کنار گذاشته‌ام و امیدوارم در فرصت‌های آینده به بحث حول این جوانب نیز بپردازم. مسایلی چون سنت انقلابی در کوبا و تأثیر انقلاب‌های جهانی بر انقلاب کوبا، مانند انقلابات نیکاراگوئه و گواتمالا، به هر حال، امیدوارم که نوشته‌ی حاضر عناصر اساسی انقلاب را به نحوی ساده و روشن برای بررسی نقادانه‌ی خواننده‌ی علاقه‌مند ارائه داده باشد. از هر گونه نقد و نظر در مورد آنچه که می‌خوانید، تشکر و استقبال می‌کنم.

۱- اقتصاد کوپا در استانی انقلاب ۱۹۵۹

جامه و اقتصاد کوپا که توسط استعمار اسیایا شکل گرفته بود، پس از ظهوری از آلات متحرکه در آن جزیره به سال ۱۹۸۹، به تدریج وابسته به افراترانیات سرمایه شرکت‌های امریکایی شد. این وابستگی شکل‌گیری تولید نوز، و کوشش و مصروفیت کوپا در اقتصاد کوپا را تعیین می‌کرد. در استانی انقلاب شرکت‌های فراملی (چند ملیتی) امریکایی، اقتصاد کوپا را در چنگ خود داشتند. این حداقل ۲۰ درصد تولید شکر، ۹۰ درصد ثروت کانی و ۸۰ درصد تولید نورو را در اختیار گرفته بودند. موسسات و مراکز نفتی به طور کامل متعلق به شرکت‌های امریکایی و انگلیسی بود. اقتصاد کوپا متکی به تولید شکر بود که ۲۰ تا ۲۵ درصد تولید ناخالص ملی و ۸۰ درصد صادرات آن را تشکیل می‌داد و منبع اساسی تأمین ارز، جهت بازدهن کالا بود. صنعت شکر در حدود ۱۵ درصد نیروی کار را در دست‌کند داشت و در فصل برداشت محصول بیش‌تر تا نیم میلیون کارگر را جذب خود می‌کرد. این دوره از فعالیت اقتصادی، تنها منبع درآمد بسیاری از کارگران در طول سال بود. شرکت‌های شکر، ۲۰ تا ۲۵ درصد زمین‌های قابل کشت و دو سوم راه‌آهن و بیشتر اسکله‌ها را در اختیار خود داشتند.

اکثر جامعه، برای تسهیل کار شرکت‌های شکر ساخته شده بود. تولید تنها کوم، نوز، و قهوه، سایر فعالیت‌های مهم کشاورزی را تشکیل می‌دادند و همراه با مواد کانی، باقی صادرات کوپا را رقم می‌زدند.

طبقه‌ی سرمایه‌داری کوپایی، با منافع اقتصادی آمریکا و سایر کشورهای امپریالیستی عجین شده بود. این‌ها برای داشتن آلات، مواد، قطعات، ابزارها و امتار مالی باید به مراکز کشورهای صنعتی سرمایه‌داری می‌رفتند. اکثر سود این‌ها، راه به خارج کشور می‌یافت. زمین‌داران غنی کوپایی، اکثر اراضی را در اختیار داشتند. بنا به امارت کشاورزی در سال ۱۹۱۲، مزارع کوچک‌تری که ۴۰ تا ۱۰۰ هکتار وسعت داشتند و ۹۱ درصد کل باغ‌های کشاورزی را تشکیل می‌شدند، تنها ۳۲ درصد زمین قابل کشت را در اختیار داشتند. در استانی انقلاب، ۱۵۰۰۰ نفر زمین زود کشت در دست ۸ درصد از زمین‌داران بودند. در حالی که ۱۰۰ هزار دهقان نیز زمین در فقر مطلق بسر می‌بردند.

صنعت کوپا عمدتاً محدود به تولید کالاهایی

مصرف بود. کشتار کاه، خیارها، تولید لبنیات و ترشی‌ها، و کارگاه‌های خیوس بزرگی در جنبه زمین‌ساز صانع بودند. تعداد کارخانجات مدرن، محدود بود. کارگاه‌های کوچک و صنایع خانگی به تولید کفش، لباس، اثاثیه، آجر و کاشی، و محصولات مشابه مشغول بودند. کارگاه‌های وارداتی که برای کشت نوز عمدتاً جامعه وارد می‌شدند، جهت بازار داخلی و تخمین می‌کردند ایجاد صنایع جدید، می‌باید بود. بخش عمده‌ای از زمین‌گرفته فعالیت‌ها به خارج از کشور هدایت می‌شد. به عنوان نمونه، سالانه ۱۸ میلیون کیلو گوجه فرنگی صادر می‌شد. اما حدود ۶ مدم است وارد شود که این‌گونه توسعه‌ی اقتصادی کوپا، و کشورهای مشابه، ناشی از توسعه نبود. این‌گونه توسعه‌ی ناموزون در اقتصاد کوپا، صرفاً بازارهای عملکرد بازار بین‌المللی سرمایه‌داری است. که در آن کشورهای که دیر وارد شده‌اند به شیوه‌ی اقتصادهای صنعتی سرمایه‌داری تبدیل گشته‌اند. نگاه کنید به نیروی (۱۹۹۲) شرکت‌های بین‌المللی - از جمله آن دسته که در آمریکا مستقر بودند. برخی کشورها تا به زمین، مواد خام و نیروی کار و بازار مورد نیازشان کنترل نشده باشند، تا سود بیشتری را برای خویش تضمین کنند. استفاده از قدرت نیز بین‌المللی شد. در نتیجه امپریالیسم به یک سیاست زورگویی، که از همه منطقی‌اش است سرمایه‌داری است در جزیره قدرت و بی‌نیامی.

همین امر در مورد ماهیت سرمایه‌داران کوپایی صادق بود. این‌ها نیز به دنبال منافع اقتصادی‌شان، هم گام و هم صدا با شرکت‌های بین‌المللی و قدرت‌های امپریالیستی شده بودند. چرا که یک هم‌کار درجه‌ی دوم شرکت‌های بین‌المللی، امکان افزایش ثروت و تقویت موقعیت اقتصادی‌اش را داشت. اما بر عکس، شرکت‌های کوپایی که در مقام رقابت با شرکت‌های بین‌المللی - چون یوناپت، لوزوروت، و پیستینگ هانس و جنرال مونوپول - برمی‌آمدند، ورشکست می‌شدند.

این وضعیت اقتصاد کوپا در استانی انقلاب ۱۹۵۹ بود. این چه برای این است. سرمایه‌داری کوپا بود. کوپا اجرا می‌شد و دلیل مناسبت سرمایه‌داری کوپایی سرمایه‌داری جهانی برای ایجاد یک اقتصاد منسجم، دنیا می‌گفت و خودکفا نبودند.

۲- نیروهای طبقاتی در انقلاب ۱۹۵۹

اما کدام طبقات اجتماعی توان ایجاد یک

جهان‌بینی و ریشه‌ای در مناطق بازار جهانی سرمایه‌داری را داشتند، و کارگران توسعه در این شرایط این چه می‌توانستند باشند؟ بستنی‌های انقلابی طبقات اجتماعی در کوپا کاملاً از آن چه که در انگلیس قرن هجدهم فرانسه قرن هجدهم و آمریکا قرن نوزدهم وجود داشت، متفاوت نبود. اما ساز و آوازه بسیار، عوامل جدید تاریخی این بودند که تأثیر تعیین‌کننده بر شکل‌گیری طبقات اجتماعی در کوپا داشتند. و به این ترتیب، بخش‌های این طبقات را در ایجاد یک تحول و پستی‌اش در جهت راه‌های از وضع موجود و شبه بر عقب‌ماندگی تاریخی تعیین می‌کردند. کف طبقات سرمایه‌داری و زمین‌داران - با استثنای افرادی - به ایالات متحده وابسته بودند. این‌ها، قطب‌های اقتصادی در صنعت شکر و سایر حایران کارخانه‌های صنعتی شکر و زمین‌داران غایب بودند. تجار عمده واردکننده کالاها و سلبه مراتب قدرت در شهرها، بانک‌داران، داد و ستدگران عمده، املاک‌داران، صاحبان کشتزاران بزرگ، کارگران معارضه‌طلبی که کالاها وارداتی می‌فروختند، طبقه‌ی کارگران فنی که برای شرکت‌های چند ملیتی کار می‌کردند، بسیاری از پزشکان، دانشمندان، پست‌داران و کارمندان آری که به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر پایه‌ی روابط اقتصادی با سرمایه‌داری مدرن می‌کردند. به این روابط وابستگی داشتند. حتی آن دسته از کارگرانی که مستخدم و مدام معضاری نسبت به اکثر کارگران کوپا داشتند، وضع موجود تعیین شده بودند.

تولیدکنندگان خرد و میان‌بزرگان که تجارتی کوچک داشتند، از وضع موجود بی‌بهره بودند. اما هزینه‌ی اقتصادی و موقعیت اجتماعی آن‌ها، امکان انتقال نقش رهبری جامعه به خروج از دست‌رازی آن‌ها را طلب کرده بود. طبقات اجتماعی اصلی، که در موقعیت مناسب برای تحول اجتماعی ریشه‌های فرار داشتند، از تن‌های تولیدکنندگان مستقیم - یعنی کارگران و دهقانان - تشکیل شده بودند. در این میان می‌توان از کارگران شهری، که در صنایع خانگی و کارگاه‌های کوچک و صنعتی دستی و نقل کار می‌کردند، نام برد. حتی از این‌ها بیشتر هم از لحاظ تعداد و هم از نظر درجه‌ی استثمار - تولیدکنندگان کشاورزی، امارت‌نشینان، سبزه‌چران، خوش‌سپاس بودند، در کوپا، دهقانان بر زمین‌داران شکل گرفتند، که دام‌داری و صنعت شکر در مناطق وسیع به وجود آمد و بالاخره باید به قیاس‌گیری یک

دست نرین و بخش بزرگ پروتاریای کوبا - کارگران
مزارع نیکسکو اشاره کنیه کارگران کشاورزی و تلمی
دستان روستایی در طی سالها امیال تاریخی شان را
برای محولی بنیادین در روابط ارضی به منتهی
ظهور گذاشته بودند. کوبا به استقلال سیاسی
انقلاب در روابط ارضی نیازمند بودنه مرسا و بدولی
تحقق عدالت تاریخی. که پیش از آن جهت تحقق
پسندیدن به سیاست تودهها برای توسعه ی
اجتماعی.

گام تعمیق جدال طبقاتی، ظرفیت و همبندی و دگرگونی اجتماعی

کاراکت دموکراتیک انقلابی جنبش ۲۶ ژوئیه و
جهتگیری پروتاری آن برای موفقیت انقلاب ۱۹۵۹
و گسترش بعدی آن به یک انقلاب اجتماعی جهان-
تاریخی. اساسی بود. لیدر کاسترو در بیانیه ی
فغانی اش در دادگاه به سال ۱۹۵۴ - که بعداً به نام
تاریخ مرا تیره که خواهد کرد، مشهور شد -
مسائل زمین، مسکن، بیکاری، آموزش و پرورش،
پیداشت و درمان و صنعتی شدن و پایه عمران و رفاه
ممل کوبا مطرح ساخت. بر پایه ی چنین برنامه های بود
که جنبش ۲۶ ژوئیه توانست وسیع ترین نیروهای
طبقاتی را برای سرنگونی دیکتاتوری دست نشانده

ایالات متحده، روزیبه خودکامه ی نوگسیب با برتاس -
سبع گنده چین، بر اساس متد این برنامه -
بازرسی جنبش توده های مستقل در تقابلی با ارتکا
به انواع اصلاحات گرون وضع موجود بود. انقلاب توانست
پس از میاژاره برای قدرت به انجام تحولات
اقتصادی - اجتماعی بپردازد و راه را برای واقایف
سوسیالیستی هموار نماید. بنابراین، توله کسندگان
مستقیم کوبا ی فرصتی تاریخی یافتند، تا شکلات
و نهادهای ارضی خویش را ایجاد کنند و امکان
یابند که تاریخ را خود رقم بزنند.

تحولات انقلابی طی جنگ انقلابی ۵۸-۱۹۵۹

در مناطق آزاد شده از طریق ایجاد قدرت نوین و
نهادهای سبزه های آن شروع شد. اما تحولات
انقلابی سراسری را باید در انتظار کسب قدرت توسط
توده ها، به رهبری جنبش ۲۶ ژوئیه که در اول ژانویه
۱۹۵۹ میسر شد باقی می ماند. حکومت انقلابی -
پلانچاه شروع به انجام وعده هایش کرد و آتش و
پلش با نیستنا منحل شدند و ارتش شورشی
جای آنها را گرفت. کسانی که طی سال های جنگ
تجمع ترین اقدامات را علیه مردم تزلتک شده بودند،
در دادگاههای علنی محاکمه و مجازات شدند. در
ژانویه، نرخ مصرف برقی در نقاط روستایی به نصف
تنزل یافت در فوریه،

تخاصم که با محاکمه و مجازات جانیان ذورول
جنگ شروع شد، حکومت انقلابی را دست نکرد
الهی اقدام اجتماعی عمده، وضع و اجرای قانون
اصلاحات ارضی در هفدهم مه ۱۹۵۹ بود. بر اساس
این قانون، زمین به آن کسی تعلق می یافت، که آن را
گشت می کرد. هیچ فردی نمی توانست صاحب
زمینی باشد، چنه گشت نمی کرد. مگر زمین اماره ی
خانوادگی دهاتی، برای زمینی که روی آن کار
می کرد. نیز ممنوع شد. قانون جدید، حداکثر میزان
زمین را برای هر کسی ۲۰۰ هکتار (۳۰۰ اکا برای پاسا)
تعیین کرد. در پاییز آن سال، مزارع نام ناری مصادره
شدند. در این مورد، ۳۰ درصد از ارضی صن دهاتان
تقسیم شد. ارضی ای که متعلق به دولت شد. در ژوئیه
سایتینا سوده و با ارضی ای که از زمین داران
خریداری شده بود. همه دربار خانواده ی دهاتی
بی زمین از این طریق زمین دار شدند. مزارع غلبه اثر
جمه آن مزارعی که به شرکت های بین المللی تعلق
داشتند، به مالکیت دولت درآمدند و تحت کنترل
کارگران کشاورزی - مزارع مردمی قرار گرفتند.
انستیتیوی علمی اصلاحات ارضی بستاری
نظارت و اعمال اصلاحات ارضی، و همچنین برای
تفاریک بحث و اتخاذ سیاست توسعه ی کشاورزی، به
وجود آمد.

رژیم انقلابی برنامه ی فعال برای ایجاد روابط

اقتصادی و دیپلماتیک با همه ی کشورهای جهان
اتخاذ کرد. در سال ۱۹۵۹، تجارت با ایالات متحده
۷۵ درصد بازرگانی بین المللی کوبا را تشکیل می داد
و روابط سیاسی کوبا عمدتاً با کشورهای متحد
امریکا بود. صنعت شکر، به سهمیه ی سالانه ی ۳
میلیون تن ایالات متحده وابسته بود. برای تدارک
در مقابل اقدامات ایالات متحده جهت قطع تجارت
با کوبا، نو تابستان ۱۹۵۹ ارضی چه گورلا به نیندازی
از کشورهای بلوک شوروی و همچنین منس و
هندوستان و ژاپن پرداخت. روابط تجاری نو زده ی با
برخی از این کشورها گسترش یافت و از وابستگی به
ایالات متحده کاسته شد. در نیمه نوامبر ۱۹۵۹،
چه گورلا به ریاضت بانک ملی منسب شد. تا آنهن
طریق این بانک درآید کنترل و سپس مدیریت
تجارت بین المللی را سازمان دهنده. واردات
گیواسا، جهت استفاده ی بیشتر از ارز خارجی
برای اشباع کالاهای اساسی متوقف شد. از جانب
دیگر، صادر کنندگان امریکایی شروع به درخواست
پول بلد در ارزی واردات کوبا ی کردند.

تا ماه فوریه ۱۹۶۰، گویا موفق به امضای قراردادهای تجاری و اشتراکی با اتحاد شوروی و بخش شرقی شده بود. قراردادهای مشابهی در ماه مارس با لهستان و در ژوئن با یک استراکنی امضا شد. در این بین، اما سه شرکت نفتی استرالیا، تکزیکو و شل به توصیه وزارت خارجه آمریکا از تصفیه نفت خام که از شوروی وارد می شد، خودداری کردند. در ماه ژوئن، حکومت انقلابی هندی متعلقات این سه شرکت را مصادره کرد. روز هفتم ژوئیه، ایزنهاور، رئیس جمهور ایالات متحده ۹۵ درصد سهمیه و وزارت شکر از گویا را توقیف کرد. مردم گویا به این اقدام با تظاهرات تجمعی و شعار «بی سهمیه، اما بی ارباب» پاسخ دادند. در شش لوت، قتل کاتر و مصادره ۳۶ تصفیه خانه شکر و زمین هایشان، گویا تصفیه خانه های نفتی و متعلقاتشان، و شرکت های نفت و تفلن در اختیار آمریکا گویا بود. با اعلام کرد در هفته سپتامبر، گویا بانک های آمریکا ای مالی کرد برخی دیگر را ملی سازی کرد. از جمله ملی سازی دو بانک کانادایی، از طریق خریداری آن ها صورت گرفت. اما در مورد متعلقات شرکت های آمریکایی، گویا پیشنهاد پرداخت خسارت به آنها را به صورت پیشنهادی بیست ساله، لوتش میبایداری که تنها از طریق خزانه دولت قابل نقد شدن بود. اما داد دولت آمریکا، که گویا هیچگونه علاقه ای به تعدیل خصوصیات انقلاب نداشت، از پذیرش این گونه پرداخت امتناع ورزید. هم زمان در طی ملی سازی های مصادره لوت و اکتبر ۱۹۶۰، حدود ۵۰ درصد از زمین های گویا در اختیار دهقانان و کارگران کشاورزی قرار گرفت. دشمنی دولت ایالات متحده، که هر روز شدیدتر می شد، به تسلیح لوتش گروه های ضد انقلاب که در فوریه جمع شدند، پیوندت، ایجادید، عکس العمل گویا، سازمان نفی سراسری یک نیروی میهنیست بود. در تابستان ۱۹۶۰، ایالات متحده، محاصره اقتصادی گویا را که تا امروز ادامه دارد، سازمان داد، به گویا در سفری به کشورهای شلک شوروی، موفق به امضای قراردادهای فروش سالانه ۴ میلیون تن شکر شد، که هم علاوه بر بیشتر از سهمیه می صادراتی به آمریکا، بلکه از نیازها و اشراف قطع کرده بود. یک پولی مدت گسرتاهی ترسناک، تخلیه ششم محاصره اقتصادی، در آمریکا مواد غذایی و دارو وارد کنندگان دادگاه های آمریکا با حمایت از ادعاهای مالی ضد انقلابیین گویایی، رأی به معاشرفی خرید های گویا

دادند. به تدریج همه گونه تجارت با ایالات متحده متوقف شد. ایالات متحده، در نوامبر ۱۹۶۲، اجازتی و روات سیکار، بویا گویایی را نیز لغو کرد. مسیح تودهای و تصفیه مبارزه ای، تسلطی، اقتصاد گویا را به طور کیفی تغییر داد. در پایان سال ۱۹۶۱، تقریباً ۸۰ درصد تولید صنعتی، مسی، شد. پودر و صنایع معدنی شکر، پترولیوم، تصفیه نفت، تفلن و برقی، سپهان و هم چنین کارخانجات بزرگتر و مدون در همه ای صنایع تحت کنترل دولت درآمد. پود تنها پانصد های اقتصادی کوچک هنوز در دست بخش خصوصی بود. بخش دولتی، ۶۰ درصد صادرات را تولید می کرد و اکثر ماشین آلات، قطعات و پولی و مواد خام را وارد می نمود. دولت هم چنین نظام بانکی، راه آهن، خانه ها، بنسایر، شرکت های مخابراتی، آموزشگاه های زنجیره ای، هتل ها، پارک ها، کارخانه ها، کانه تراها و سپهان را در اختیار داشت. مزارع ملی شده، ۳۰ درصد از زمین های گویا و بهترین آن ها را تشکیل می دادند. تمامی های پیشکر، ۲۵ درصد زمین های زیر کشت در این قسمت را در دست داشتند. حدود ۱۰ الی ۱۵ درصد دامها در مزارع ملی بودند. تمامی های کشاورزی، در تولید برخی گونه مرغی، و ذغال شرکت داشتند. ترکیب کشاورزی که با گویا تجارت داشتند، تولید مهمی یافته بود و جای ایالات متحده را شوروی و کشورهای اروپای شرقی پر کرده بودند. میباید تجارت و روابط مالی و اشتراکی بین کسلی نیز تغییر کرده بود. با ابتکار گویا، یک سری معاهدات تجاری، مالی و اشتراکی بر اساس سیاست های توجیحی با این کشور ها امضا شده بود.

در ژانویه ۱۹۶۲، ایالات متحده کادر دیپلماتیک و کسولی خود را از گویا فرآ خواند. تا زمینه را برای یک تهاجم همه جانبه علیه انقلاب آماده کند. در ماه آوریل، نیروهای ضد انقلاب، که توسط دولت آمریکا تربیت و مسلح شده بودند، ساحل گیرون (در فرنج خوکها) را اشغال کردند. هدف و پیشگام این بود، که توسط این مزدورین، در خاک گویا، دشمنی اعلام کند و سپس در حمایت از آن، نیروهای مسلحش را به خاک آن کشور اعزام نماید. اما مردم متشکل و مسلح گویا، طرف سه روز، از ۱۹۶۷ تا ۱۹۶۸، نیروهای ضد انقلاب را شکست دادند و بسیاری را به اسارت گرفتند. بعدها، گویا ایشان را درباری دارو و غذا به آمریکا تحویل داد.

در این سال ها، کارگران گویا هر چه بیشتر در

سازگاری صنعتی مبارزه ای انقلابی قرار گرفتند و حضورشان در همه جا احساس می شد. آنان در مسیح تودهای برای افزایش تولید و کار دافغانستان را، جنبه در زمان پوشش نیکور، شرکت داشتند. کارگران از طریق اتحادیه های خود، ۴ درصد از دستمزدشان و دافغانستان به صندوق ویژهی گسترش صنایع می دادند. مسیح تودهای معدنی، که به پیشه کن کردن بی سولای در گویا انجامید، در ضمن دوره صورت گرفت. اگرچه این اقدام در آغاز به ابتکار جوانان دیپلماتی صورت گرفت، اما به زودی دیگر بخش های مردم به آن پیوستند و طرف لطفاً تا ماه بی سولای، که حدود ۳۰ درصد تخمین زده می شد و در نوامبر دور افتاد تا ۶۰ درصد بود. به ۲۴ درصد کاهش یافت.

بر اساس این دست اورد های انقلابی بود که در سال ۱۹۶۲ امکان و نیاز به بحث مصلحتی بر مبنای بر تامله و بخش انقلاب، از جمله بحث ریحانی در مورد گویا به سوسیالیسم که تا سال ۱۹۶۵ ادامه یافت. مطرح شد. امر بهسازی دستگاه دولتی و ایجاد یک برنامه اقتصادی برای کشور در همه ای سطوح جریان داشت و کارگران به طور انحصاری در این شرکت وسیع داشتند. انجمن ملی کشاورزان شورده میباید که از آگاهی نسبی شده بود، به بحث در مورد شکل دهقانان در انقلاب پرداخت. اشکلات مزارع دولتی (مزارع مردمی) بهسازی شد. ترفش شورشی علمی این سال با پای ماند و دسته جات پانچ ضد انقلاب را هم در نقاط دور افتاده ایجاد بنس می کردند. در بین سال ۱۹۶۲، هم چنین شاهد بیانه ای دوم هاوانا بود. که طی آن رهبری انقلاب به تودهی زحمتکشان در آمریکا لاتین متصل شد. تا علیه رژیم های که با ماضی ای و پیشگامی به قطع رابطه با گویا و شرکت در محاصره ای اقتصادی آن اقدام کرده بودند، قیام کنند. در ماه اکتبر، کابینه ای کشی به معنای بی سولای، در آمریکا دست زد و از این طریق یک روزاوری اساسی بین انقلاب و آمریکا را برپا کرد. در یک سو بین و پیشگامی و مسکو از سوی دیگر را به وجود آورد که چنان را به اشکالی جنگ هسته ای سوق داد. در حال که، خرمشهر، در این روزاوری، هدف خارج ساختن سپاه ای اتنی آمریکا از ترکیه به لیبی، او بی گرفتن اسلامی ای اتنی از گویا را دنبال می کرد. مسخ انقلاب گویا به ایالات متحده مسیح میباید مردم بود. که در جریان آزادی آمریکا را در هم شکست

توسعه سرمایه‌داری اصلاحات ارضی. در سال ۱۹۶۳ تصویب و شروع به اجرا شد اصلاحات ارضی سال ۱۹۵۹ حدود به زمین ۲۰۰ هکتار زمین در اختیار شتند، اجازت فعالیت می‌داد اما عده زیادی از این‌ها در عمل دست‌نبرد کار تخریب اقتصادی بودند و زمین‌های سخت اختیار خود را گشت مؤثر نمی‌کردند. قانون جدید، حداکثر میزان زمین برای عمر فرد را محدود ۶۷ هکتار ۵۱

باید، در اروپای واقع بر پایه از این جریان تاریخی بود که تمام وظایف دموکراتیک انقلاب گماستند اعتماد کارگران و دهقانان و یک جهتگیری پرولتری و سوسیالیستی شد. انقلاب دموکراتیک منی در برزیل تا جیمز آر تیاج ناخلی و امپریالیسم، به انقلابی شد سرمایه‌داری و سوسیالیستی هم‌گوش یافت. چو که تکرار اینک انجام و دفاع از وظایف دموکراتیک و لوی طیفیاتی این فقط پروتشرهای شهر و ده بودند

کجا پریاس) زمین کوب زمین‌های، مازاد از صاحبان زمین خردی شد و زمین تقسیم‌بندی تکیه گردید طی این سال تجربیات مستعدا با برنامه ریزی اقتصادی شروع شد. صنعتی‌شکر که کارهای شکر بود و مساع عمده لوز قارچی و در تشکیل می‌داد در وهله اول مورد توجه قرار گرفت.

اگر مایل هستید بدانید انقلاب کوبا تا چه حد جلو خواهد رفت، بهتر است از دولت آمریکا بپرسید که تا چه اندازه در برنامه‌هایش (علیه انقلاب) با فشاری خواهد کرد.

است واقعیت باد شده که ناشی از شرایطی نیست توسعه اقتصادی جهانی سرمایه‌داری است، تا باید تفاوت‌های مهم در شرایط ذهنی در کشورهای یاد شده را ببینند. تفاوت عمده در انقلاب کوبا، ماهیت رهبری آن است. جنبش ۲۶ ژوئیه، خارج از سنت امپریالیسم شکل گرفت. از این رو، رهبری انقلاب کوبا نقاشی کبفی با رهبری انقلابات در یوگسلاوی، چین و ویتنام دارد که جنگی در سنت غالب بر کمیتن شکل گرفتند و علیرغم اختلافاتی با مسکو به همان چشم‌انداز معتقد بودند. که قشر دین‌سالاری که بعد از شکست انقلاب روسیه در سال‌های دهه ۱۹۲۰ در حزب و دولت و جامعه قدرت گرفت. باور داشته این قشر مستحاطه کار شد کارگری چشم‌انداز انتزاعی‌داریستی و سیاست پروتتری را قربانی منافع خود کرد و سیاست هم‌زیستی مسالمت‌آمیز با سرمایه‌داران و زمین‌داران را برای حفظ قدرت خویش انتخاب نمود. در جانب دیگر، جنبش ۲۶ ژوئیه جدل بر نامه و سنت انقلابی بلشویک‌ها نیز متشکل نشده بود. بر نامه و سنتی که دیگر به راحتی در دسترس انقلابیون در سطح جهان نبود. در عین حال،

که به طور پیگیر در هماهنگی با رهبری‌ای که به خواست‌ها و مسیح آنان به طور منظم پاسخ مثبت می‌داد و حاضر نبود در برابر امپریالیسم و ارتجاع واکنش غیر کند، در مرکز صحنه عمل سیاسی قرار گرفته بودند و تاریخ را بر اساس خواست خود رقم می‌زدند. با تفاوت‌های مهمی، همین منطق در مورد انقلابات دیگری که در قرون بیستم در حاشیه‌ی نظام سرمایه‌داری جهانی به وقوع پیوستند، به ویژه انقلابات در روسیه، یوگسلاوی، چین و ویتنام صادق بوده است. در همه این انقلابات و طایف سوسیالیستیک هم‌گوشی اولیه بودند، اما در برابر ورشکستگی تاریخی امپریالیسم و پروتتری سرمایه‌داری جهانی امپریالیسم، انقلاب مجبور به دهریان انقلاب کوبا در فرصت‌های متعددی به این واقعیت در مورد سپر تحولات تاریخی اشاره کردند. به یک مورد از مصاحبه‌ی چه گوارا با مجله‌ی آمریکا می‌گویند، در هفته نوامبر ۱۹۶۰، اکتفا می‌کنند. آینده‌ی انقلاب تا حد زیادی به اقدامات ایالات متحده وابسته است.

برنامه‌ی توسعه‌ی منطقی‌ای جهت‌گشور امکانات مدارس و خدمات پزشکی، و امکانات ورزشی و تفریحی و فرهنگی. به مناطق محروم در دسترس کار واقع شد. ایجاد با گسترش صنایع - از جمله سیمان، کوب شیمیایی مونتانز آمونیم، تولید شوم کوب و لوله‌سازی - به جریان افتاد و هر کجا که مسر بودند از نیروهای لادطلب برای برنامه‌های عمرانی استفاده شد.

۱- ظهور و تکامل تشکلات توده‌ای و جهت‌گیری سوسیالیستی

در شانزده آوریل ۱۹۶۱، زمانی که انقلاب در معرض حمله‌ی نظامی مزدوران ایالات متحده بود، ایدل کاسترو طی یک سخنرانی، گام‌اکثر انقلاب کوبا را سوسیالیستی اعلام کرد. در حقیقت، پیچ توده‌ای که به شکست نظامی ضد انقلابیون در ساحل گبرون انجامید، با فشار دفاع از سوسیالیسم سازمان داده شده بود. نطق کاسترو تا باید علمی و روسی فرایند تاریخی‌ای بود که در کوبا در جریان بود و توسط جنبش ۲۶ ژوئیه و بیست‌تاری که توسط آن متشکل شده بود هدایت می‌شد. این نتیجه‌گیری سیاسی

حزبان جنبش ۲۶ زوبنه به رهبران عمده‌ی جنبش سوسیالیستی، مارکس و انگلس و لنین - علاقه و توجه داشتند و برخی از آنان چون چه گوارا و فیدل کاسترو یا آرنو آران از نزدیک آشنا بودند. آن چه با نگاه عقیدتی جنبش ۲۶ زوبنه را مشخص می‌کند، همانان میراث مائوگراسی انقلابی و استراسوبالیسم جنبش انقلابی کوبا بود که در دوره‌ی مبارزه برای استقلال در قرن بیستم توسط فلیکس وارلا، ماکسیم گوربا، کارلوس انوش سبیه لاس و خوزه مارتی مطرح و مدون شده بود. رهبری جنبش ۲۶ زوبنه، این سنت انقلابی را احیا و راهشای عمل خود نمود و از این دیدگاه به فرآیند مبارزه‌ی طبقاتی در کوبا و جهان برخورد کرد. این امر از یک سو به تعمیق و موفقیت انقلاب دموکراتیک ملی کمک کرد و از سوی دیگر راه را برای گسترش انقلاب در مسیر پی شد سرما به ناری و سوسیالیستی هموار نمود.

از دیدگاه مارکس، ماهیت انقلاب سوسیالیستی نه بر پایه‌ی میزان مصادره‌ی املاک سرما به ناری که در گرو وجود اینچامان معادلات تعیین می‌شود (پای این معادلات بر پایه‌ی جنبش انقلابی توده‌ای است و آیا تشکلات خودجوش کارگران و زحمتکشان را تقویت می‌کند؟ در کوبا، رهبری انقلابی با اعتقاد به نفس و هم پای جنبش توده‌ی عمل کرد این رهبری، اهمیت اقدامات عمده‌ی انقلابی با معیار آن طریقی سخنرانی‌های فیلیپ کاسترو - که الزاماً طولانی نیز هستند - توضیح می‌داد و وظیفه‌ی آموزش انقلابی کارگران و دهقانان از نفس اقدامات اقتصادی انقلاب اساسی تر بود. تحولات ساختاری در یافت اقتصاد از آن نظر اهمیت داشت، که رعبه را برای کارگران و دهقانان مهیا می‌کود تا به طور فرآیندهای پر زندگی خود حاکم شوند. در نوسر مختلف لیرال، سوسیال دموکرات، سالیسیته، رایج است که به دست آوردهای کوبا در زمینه‌ی بهداشت و درمان و آموزش و پرورش به عنوان نموده‌های سوسیالیستی اشاره می‌کنند. اما استاندارد بالا و تساوی در بهره‌برداری از این خدمات نشانه‌ی سوسیالیست بودن این‌ها نیست. برعکس، نحوی که در کوبا مستقر به دست یافتن به این دست‌آوردهای اجتماعی شده است، یعنی شرکت مستقیم توده‌ی پرولتر در تعیین سرسوت خویش است که مسیر سوسیالیستی در این کشور را مشخص می‌کند. (برای یک بررسی از این دست از نظام بهداشت و درمان در کوبا، نگاه کنید به نیری (1995)

از این رو، ظهور و تکامل سازمان‌های توده‌ای در کوبا - به ویژه تشکلات کارگران و دهقانان و نفس ایمن تر رشد آگاهی سوسیالیستی و شکل‌گیری سیاست دولتی و نفس اجتماعی - حیاتی است و به یک تحلیل مفصل و مجزا احتیاج دارد. از نسخه‌ی نظری نوشته‌ی حاضر، من صرفاً یادآوری می‌کنم که مردم کوبا بسیار متشکل و درگیر در مسایل اجتماعی و اقتصادی و سیاسی هستند. برای یک کوبایی عادی است، که عضو چند تشکر توده‌ای باشد همه‌ی تشکلات توده‌ای به طور بطولانه عمل می‌کنند. آن‌ها عمدتاً پاسخ تشکلاتی به جنبش انقلابی بودند، که در مقطعی ظاهر و سپس تحول یافتند. فرآیند رشد آنها از منطبق مشابه پیروی می‌کند، همراه با خیزش‌های انقلابی توسعه می‌یابند و فر دوران عقیدتی انقلاب دچار رکود می‌شوند. بعد از ارتش شورشی، که طی جنگ انقلابی شکل گرفت، تشکر میلیتاریستی ملی انقلابی نیز در ۲۶ اکتبر ۱۹۵۹ تأسیس شد. از آن زمان به بعد، انقلاب کوبا به یک جمعیت مسلح و آماده به دفاع از خویش تکیه کرده است. در ۲۱ سال گذشته، در مقاله‌ی با تخصصی برامان امپریالیستی، این تشکلات تقویت شدند. در حال حاضر، انقلاب کوبا بر پایه‌ی **جنگ تمامی ملت**، که مستزمن آماده‌ی همه‌ی جمعیت برای مقابله با حمله‌ی احتمالی امپریالیست‌ها است، از خود دفاع می‌کند.

گردان‌های میلیتاریستی منتقمه‌ای، پررنگ‌دار دفاعی و تولیدی، و ذخیره‌های نظامی، در کنار نیروهای مسلح انقلابی (ارتش ثابت کوبا) و وزارت کشور، از جمله تشکلات توده‌ای مسلح هستند که برای دفاع ملی آماده می‌باشند. کمیته‌های دفاع از انقلاب در ۲۸ سپتامبر ۱۹۶۰، برای مقابله با تهور دستجات مسلح ضد انقلابی در معلات به وجود آمدند و بعدها مشغول فعالیت‌های دیگری چون کمک به امدادی خون به بانک‌های خون در کشور، و کمپین‌های علیه بیماری فلج، مشکل کورن و تشویق به کار طولانی‌ه، و سازمان دادن آموزش نظامی در معلات شدند. در سال ۱۹۶۷، حدود ۷ میلیون کوبایی عضو این کمیته‌ها بودند.

اصلاحات لرشی، وظیفه‌ی مرکزی دیگر انقلاب کوبا بود. در هفدهم مه ۱۹۶۱، انجمن ملی کشاورزان خرده یا به وجود آمد، تا متابع جمعی خانواددهای دهقانان را متخلی کند. کارگران کوبایی

در دهه‌ی ۱۹۲۰، اولین اتحادیه‌های خویش را به وجود آوردند. در سال ۱۹۳۰، کمیونیزم سوسیالیستی کارگران به نام مرکز کارگران کوبا بی تأسیس گشت. سال انقلاب، این اتحادیه‌ها رشد کردند و در سال ۱۹۷۰، مرکز کارگران کوبا بی سوسیالیست کنگره‌اش را برگزار نمود. که وظیفه‌ی مرکزی‌اش تصویب اساسنامه‌ی جدیدی بود که بر پایه‌ی آن رهبری جدیدی انتخاب می‌شود که می‌توانست در هر زمان با رأی اکثریت کارگران معول شود.

بر اساس این تجربه در جنبش کارگری بوده که در سال ۱۹۷۳ اولین انجمن ایالتی در ماتانزا انتخاب شد. این انجمن که قدرت مردم نام گرفت، انکوری شد برای اتیمین‌های محلی و ایالتی و کشوری که از سال ۱۹۷۵ به بعد انتخاب شدند. نظام انتخاباتی کوبا بر پایه‌ی شرکت توده‌ی مردم در تعیین سیاست از سطح محلی تا سطح ملی سازمان یافته است. در سطح محلی برای هر کومس ۲ تا ۸ نفر نامزد انتخابات از طرف شهروندان، در یک گردندهای عمومی، پیشنهاد می‌شوند و پس از تأیید و معرفی به مرکز انتخابات به رأی مستقیم و مخفی شهروندان به انجمن شهردار انتخاب می‌گردند. نامزدهای انتخاباتی، نامزد حزب سیاسی نیستند. اگرچه عضو حزب و یا هر تشکر توده‌ای دیگری می‌توانند باشند. دسترس نامزدهای انتخاباتی به امکانات تبلیغاتی یکسان است و در هر مورد به تصویب سابقه‌ی فعالیت اجتماعی و سیاسی محدود می‌شود. در مورد انتخابات ایالتی و ملی (کشوری) نامزدهای انتخاباتی از سوی تشکلات توده‌ای در یک گرددهای، که توسط مرکز کارگران کوبایی هدایت می‌شود - تعیین می‌گردند. انجمن ملی کشاورزان خرده یا، کمیته‌های دفاع از انقلاب، فدراسیون زنان کوبا، فدراسیون دانشجویان کوبا و فدراسیون دانش‌آموزان متوسطه‌ی کوبا در این امر شرکت دارند. یعنی حدود ۷ میلیون نفر، که ۱۶ سال یا بیشتر دارند، یعنی حدود ۷ میلیون نفر، در انتخابات شرکت می‌کنند. در فوریه ۱۹۷۳، در عمق بحرانی شدید اقتصادی و فوشرابطی که تبلیغاتی بین خدانتلانی از مردم می‌خواست که در انتخابات شرکت نکنند و پارای سفید بدهند، ۹۶/۵۷ درصد از جمعیت انتخاب کنند. به پای صندوق‌های رأی رفته و از این عدد ۱۷/۱ درصد به نامزدهای مودرنظر خود رأی دادند. وظیفه‌ی نظارت بر رأی انتخاباتی در کوبا بر عهده‌ی اتحادیه‌ی

پیش از اینکها است، که شکل مسئولیت
کشورین مسئولیت است. انتخاباتی در دو
سال و یک بار در انتخابات اولی و ثانوی در
پنج سال یک بار انجام می شود همه نماندگان
در هر سال با رأی اکثریت رأی دهندگان قابل عزل
هستند. عالی ترین مقام در کوبا مجلس ملی
قدرت مردمی (کوبا کوبا) است. این بنده
است، که شورای دولت و از جمله ریاست جمهور
را - که در عین حال رئیس دولت و رئیس
حکومت نیز هست - انتخاب می کند و بر عین وی
تفویض دارد.

قدراسیون تران کوبا در اوت ۱۹۶۰ و بعد
آمد در حال حاضر، زمان ۴۰ درصد نیروی کار
شهرستانی و ۶۲ درصد کادرفنی، ۴۹ درصد مدیریت
اداری، ۳۳ درصد نمایندگان مجلس ملی و تقریباً
۶۰ درصد فارغ التحصیلان دانشگاه را تشکیل
می دهند. نیمه میلیون زن در گردان میلیتاری
منطقه ای شرکت دارند. تعداد زیادی تشکلات
توده ای دیگر نیز وجود دارد که در این بافت از
اتحادیه ای دانش آموزان دبستانی، فدراسیون
دانش آموزان دبیرستانی، فدراسیون دانشجو جوان
دانشگاه، اتحادیه ای ملی نویسندگان و مترجمان و
اتحادیه ای ژورنالیست های کوبا هم می ریزد.

حزب کمونیست کوبا به ابتکار جنبش ۲۶ ژوئیه
و با وحدت حزب سوسیالیست خلق (حزب طرفدار
مسکو در کوبا) و ستاد انقلابی که عمدتاً سازمانی از
دانشجویان انقلابی بود در سال ۱۹۶۵ ایجاد شد.
لیدس یک حزب انقلابی واحد، روشنفکر خوزه
مارش هرد و نیز در آن وقت دموکراسی انقلابی
که در دهه ۱۹۸۰ در کوبا ایجاد یافت. این نظریه
دید رابطه ای با حکم استالینستی نظام یک
حزبی که در آن شروع گرایش های سیاسی و اجتماعی
آزاد موع است. متذکر

اتحادیه های جوانان کمونیست در
سال ۱۹۶۲ و وجود آمد. هیچ کدام از این دو حزب
کمونیست و اتحادیه ای جوانان کمونیست
تشکلات انتخاباتی نیستند و در انتخابات نامزد
معرض نمی کنند. نقش این ها در جامعه ای کوبا
سیاسی و ایدئولوژیک است و تأثیرشان بر انقلاب
عمدتاً بر اساس نفوذ سیاسی و اخلاقی شان در
جامعه است. برای بیست و پنج سال تشکلات انقلابی
بر اساس عقل نموده ای شان در محل کار و فعالیت
خود در جانب همکاران شان معرفی شوند و برنامه و

است این تشکلات را به زیرماده در سال ۱۹۶۲، حدود
۷۰۰۲ هزار و ۱۲۲ نفر عضو حزب کمونیست بودند.
در مسائل نظری و عملی گذار به
سوسیالیسم در کوبا

با در نظر گرفتن شرایط عینی و ذهنی ای که به
توسعه ای انقلابی دموکراتیک منجر به یک انقلاب
سوسیالیستی در کوبا انجامید، چگونه باید فرایند
دیوان را نظر کامل کرده چگونگی من تحول از شرایطی که
اکتوبر خیزنده ما را در آن شرایط قرار داده
آینده ای گنود که جامعه ای طبقاتی، مستعمر و استثمار
و از خود بیگانگی ریشه کن شده باشد؟ این نسبت

مستلزمات از اجابت همه ی گرایش های که در انقلاب
کوبا شرکت داشتند - در بحث تأثیر که در سال های
۱۹۶۵-۱۹۶۲ انجام شد و دامنه ی بین الطالی بیجا کرد و
نظریه ی پرولتری چون درست مدل و سازش نتایج را
نیز درگیر نمود. مباحث تشکلات محرومانی این بحث
ارزایی از نقش قانون آموزش در گذار به سوسیالیسم
بود دو نقطه نظر متضاد در این جدل نظری و
سیاسی (اصلی) وجود داشت. سخن گوی عمده ای
یکی از این دو گرایش، کارلوس رافائیل رولریگو،
یکی از رهبران حزب سوسیالیست خلق - که در
مکتب سیاسی سوسیالیسم تربیت شده بود و به
شوروی به عنوان نمونه ای درخشان سوسیالیسم
واقعا موجود بشمار داشت - بود. او در سیستم

مدیریت اقتصادی که زمانی که نام سیستم
خود مدیریت عالی نیز خوانده می شد، را برای
کوبا پیشنهاد می کرد. سیاست های وزارت اصلاحات
ارزشی و وزارت تجارت خارجی، که تحت نظر
روبرنگر بود، با این شیوه ی مدیریت اجراء می شد.
اساس انکوی توسعه در اتحاد شوروی، بعد از مرگ
لنین - و هم چنین در اروپای شرقی - بر پایه ی
توسعه سیاست های مدیریت انرژی - که توسط
دیوان سالاری تعیین می شد - و مدیریت از طریق
انگیزه های مادی و مکانیسم بازار - که توسط
فن سالاران شریح اند می شد - استوار بود.
دیوان سالاری غاصب قدرت سیاسی ترجیح می داد
که بر کتبی ی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی و
سیاسی نظارت و کنترل داشته باشد اما اعمال اراده
کردن دیوان سالاران باید که گاه با انگیزه های مادی
تمام می شد و از این رو تشکیلی مدیریت انرژی و
مدیریت مالی به صورت انواع انگیزه ای توسعه ی پای
طبع دیوان سالاری و فن سالاران در اتحاد شوروی و
اروپای شرقی شکل گرفته و به کار رفتند. استالین در

حوزه ای مسائل اقتصادی سوسیالیسم در
اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، در
سال ۱۹۵۲ این نوع تشکیلات را توسعه داد. او با
ششای قوانین اقتصادی و تأکید بر
آنها، جامعه ای می تواند حوزه ای عملی این
قرائین را محدود کند و آنها را به نفع خود
به کار گیرد. نوع کارزار سوسیالیسم بازار برای
توسعه ی سوسیالیستی اما در پرولتری و
سخت عمل مردم قدرتی ای خود مدیریت
کارگری ظاهر شد.

نظریه ی پرولتر عمده ی گرایش متضاد، ارزش
چه گویا بود که علی سر پایه ی شوروی و کشورهای
نوردی شرقی از نزدیک با عملکرد انکوی توسعه ای
این کشور آشنا شده بود. بر اساس اصلاحات
نظری و عملی سیاسی اروپایی نقد آمانی از این ها
داشت. چه کار استالین می کرد که رشد آگاهانه
کمونیستی توده ای برای ایجاد سوسیالیسم
است. اما رشد چنین آگاهی کمونیستی ای با عملکرد
قانون آموزش - یعنی با روابط سازشی و انگیزه های
انرژی - در تشکیلی آفشی نا پذیر است. از این نقطه
چه گویا از راه ایجاد یک استراتژی توسعه ای نتیجه
من گرفت، که به طور سیستماتیک پایه ی مادی و
اجتماعی قانون آموزش را است کند و از این طریق
ببرد چه گویا رئیس از انگیزه های مادی و اخلاقی را
در دیوان گذار - برای تشکیلی دامنه ی رابطه بازار و به
تسلسل تقویت روش مدیریت دموکراتیک تولید
کنندگان مستقل - پیشنهاد می کرد. دو مقام ریاست
بانک ملی کوبا و وزیر صنایع، چه گویا دست به کار
شدند و به کار گرفتن انکوی توسعه ای سوسیالیستی
بر این مناسبت که به سیستم مالی برده های
معروف گشته این سیستم مدیریت اقتصادی،
تشکیلی بود از برنامه های که از نقطه نظر اقتصادی
قابل اجرا بودند و شرکت داورطیانه و فعال مردم کارگر
در همه ی جنبه های حیات اقتصادی و اجتماعی.
برای کسانی که از کوبا دیدار می کنند مشکل نیست
که نمونه های از فعالیت داورطیانه مردم کارگر و
مشاهده کنند این فعالیت های داورطیانه در
عرصه های وسیع - از ساختن مسکن، کلبه های
پزشکی، و مدارس، تا بروشت محصول نیشکر و
شرکت در مأموریت های استراتژیستی - صورت
می گیرد و در واقع همه آنها پیشنهادی چه گویا در
نظریه ی انقلاب کوبا شدت می گرفت، که میراث
انقلابی این سرزمین را از زمان خیزه مارتی به بعد در

بر بار و تو بارگشت به نظریه ی مارکس و تجویز حیات آن. که برای دهها سال در نتیجه فلسفه، سیاست، اقتصاد و استراتژیسم از دستور انقلابی دور افتاده بود. محروم بود.

بعد از شکست نظامی گولان چریکی به کوبا فریبی و مئیکیوی و قش اوامر القوی ۱۹۶۶ به دست ارتش آن کشور رفته از واشنگتن دستور سرگرفت. فلسف کاپیتالیسم و ساز و رهبران انقلاب که به چشمان از مناره های برای گذار به سوسیالیسم معتقد بودند بر سر انکیزه های انقلابی تا حد نفیست از انکیزه های مادی و کاربرد سیستم مدیریت و نظامی و اقتصادی ای که چه کوبا بر سران افسران داشت تا کید کودتا در نتیجه، شکافی بین اهداف اقتصادی و اهداف سیاسی ایجاد شد و نتیجه ی صمیمت فار اقتصادی خود را در محمول تا چتر نیشکر در سال ۱۹۷۰ نشان داد این اشتباه

ماورای چهارم باعث شد که اکثریت از رهبری انقلاب کوبا تعیین به اتخاذ الگوی توسعه ی اقتصادی شوروی بگردد. این امر سران از مرحله ی دوم توسعه کوبا شد که تا سال ۱۹۸۵ رسد ادامه داشت. اما اشتباهات در دهه ی ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ زسیرتای از شکست های توسعه ای ایجاد کرده بود که بر اساس این توسعه ی برنامه های اجتماعی از قبیل آموزش و بهداشت و بهداشت و درمان ممکن شد. مهم تر از قلمه نظر برنامه و استراتژی، معرفی دیدگاهی بود که چه کوبا از تحلیل سنت انقلابی کوبا یا نظریه ی مارکس از گذار به سوسیالیسم برای تفکر و بحث بیشتر انقلابی - که بخش مهمی از فلسفه ی کارگر با بر سر گرفته - ارائه کرده بود. طی سال های ۱۹۷۰ کوبا تقسیم کار مرسوم بین کشورهای پیشروهای همکاری اقتصادی مشترک (گومکن) را که توسط شوروی برپه شده بود پذیرفته. در این دوره اقتصاد کوبا در زمینه های تولید نیشکر، تنگ، تنباکو، برگیات ماهی، و بیوتکنولوژی رشد کرد. از جانب دیگر، کوبا به گومکن برای دسترسی به برخی محصولات اساسی چون غذا، انرژی و تکنولوژی و پلیت شد. از نقطه نظر سیاسی، مشکل اساسی تر نتایج مستقیم کاربرد انکیزه های مادی و شیوه های انباری ای بود که به صورت رشد در فزاین در بین کارگران و زحمتکشان از رشد فزاین درپان سالاری ماهر می شد. همبازی در کوبا جا

می افتاد که برای مسایل اجتماعی راه حل فزونی می طلبید. پارتن جازی رایج شد و جو نیشته کارمنداری مؤسسات رشد و خستنا گن کرد. مدیران واحدهای اقتصادی و سایر نهادها، انکیزه های مادی و فزاینی و افزایش تولید، معاشکشان در سطح اقتصاد کسلا، مبرنامه ریزی اطلاع منرا بد و طرح های درازمدت تا تمام و حاضر شد. این همه، به گسترش یکن سیاسی در عطفه ی کارگر و فامن مرزد، در یک کلام، انقلاب به خط افاده بود.

از اواخر دهه ی ۱۹۷۰، رقابت کاسترو طرح معاشکشان این مشکلات را آغاز کرد. در سال ۱۹۸۲، رهبری انقلاب کوبا بعضی را برارمن انکیزه توسعه آغاز نمود. کیزه ی حزب کمونیست، در سال ۱۹۸۸، فرآیند تصحیح خط مشی که بر اساس نقد جریح انکیزه اتخاذ شده در دهه ی ۱۹۷۰ استوار بود و تصویب کرد. فیدل کاسترو طی چند سخنرانی عمده تر این سال، حزب کمونیست و جامعه ی کوبا را به بررسی مجدد استراتژی پیشینهای چه کوبا تشویق کرد. این اقدامات مورد استقبال توده های کارگر و زحمتکش واقع شد. در سال های ۱۹۸۰ دهه ی ۱۹۸۰، صدها هزار نفر در بریگانهای داوطلبانه برای انجام پروژه های اجتماعی از جمله ساختن سکن، مهد کودک، پان کلینیک، و مدارس، بسیج شدند. فصل جدیدی از گدا و گولان داوطلبانه که در ماسوریت های انترنشنالیزیشن شرکت داشتند.

از رهبران که در انکیزه به مقاومت در برابر تجاریزیشن ارتش اهلان را بد نوشته بودند و زمان و جهان، به میدان سیاست وارد شدند. در نتیجه، رهبری اتحادیه ی جیوان کمونیست، حزب کمونیست، پارلمان ملی، و شورای دولت از اقامت گشت.

این مرحله من کوه، مدت معین انقلاب کوبا یا آغاز بحران اقتصادی ای که قبیل بلاضش آن از دست رفتن ۵۵ درصد تجارت من امثال و قطع روابط مالی و اعتباری با کشورهای منطقه گومکن، که بر اساس قراردادهای ترجیحی استوار بود، متوقف شد. مرحله ی چهارم انقلاب کوبا، که در این کشور به نام **مروان ویژه** شناخته می شود، دارای مشخصات زیر می باشد:

۱- در بین سالهای ۱۹۸۴-۱۹۹۰ تولید ناخالص ملی نسبت به سال ۱۹۸۱، حدود ۳۳ درصد تنزل یافت. ظرفیت صنعت مورد بهرمداری به ۱۰ تا ۱۵ درصد رسید و میزان پرداخت ۷۵ درصد داشت. معاش کیدی و در این میان پرداخت نفت و مواد نفتی داشت، که قریباً شوروی خریداری می شد. پرداخت نفت از ۱۲ میلیون تن در سال ۱۹۸۹، به ۵ میلیون تن در سال ۱۹۹۲ رسید. آن چه روسیه به کوبا می فروخت، به طور متوسط من رسید و برای آن بهای بازار جهانی پرداخت می شد. در نتیجه، حتما مصرف غذای روزمره نیز قطع بود، چرا که کوبا به گومکن برای مشارف آغاز این سیاست شده بود متوسط کاروری روزانه ی

۱۳۳۳ رسید به مصرف پروتین در همین سالها به ترتیب ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴ گرم برلی در فرد بود

بررسی اقدامات اقتصادی اتخاذ شده در دهه‌ی ۱۳۳۰، به احوای اقتصاد کوپا انجامید، از حوصله‌ی این نوشته خارج است (شناختی و علاقت و رابطه مسائلی نوشته‌ی لوزانسی ال کسپل توسعه می‌گیرد) در این جا، من صرفاً به چند نکته‌ی از این تجربه اشاره می‌نمایم اول این که بحران عمیق اقتصادی در کوپا، از نظر کیفیت و عمال، با بحران اقتصادی کنونی در کشورهای جهان سوم تفاوت دارد

و من در جای دیگری (میری ۱۳۳۶) یا تفصیلاً بیشتر به این مسأله پرداخته‌ام از طرف دیگر، عمق بحران با آنچه که در ایالات متحده در دهه‌ی ۱۳۳۰ رخ داد و در دهه‌ی ۱۳۳۰، روسیه و دیگر کشورهای

شوروی سابق و بخش مهمی از کشورهای اروپای شرقی با آن مواجه شدند، تفاوت دارد بحران اقتصادی کوپا، نسبت به تجربه‌ی ایالات متحده و روسیه، تلفات نبرده است. سوم این که بحران طرف

چهار سال به نهایت رسید و از سال ۱۳۳۲ به بعد، کوپا مسیر بهبود وضع اقتصادی را طی می‌کند این دست‌آورد اقتصادی، در شرایط تشدید خصومت امپریالیستی با انقلاب و تمهیدات اقتصادی ایالات

متحده، تنها بر پایه‌ی حمایت اقتصادی سوم از سیاست‌های اقتصادی دولت کوپا می‌توانست میسر شود چهارم تشخیص این واقعیت است، که افک

اقتصادی در کوپا، پایه‌ی مادی برای پیشرفت سوسیالیستی را ضعیف‌تر از گذشته کرده است و اقدامات اقتصادی لازم در این مورد نقش دولت در اقتصاد را کاهش داده و در مقابل، عملکرد مستقل واحدهای اقتصادی و نفوذ بازار را تقویت نموده است.

در نتیجه، اگرچه اقدامات اخذ شده به بهبود وضع اقتصادی انجامیده اما نفس این اقدامات علیه همبستگی سوسیالیستی و آگاهی کمونیستی عمل می‌کند و فضا را برای کنترل کارگری و مدیریت کارگری تنگ‌تر می‌نماید اما خواهیم دید که در

همین دوران، امکانات بیشتر توده‌های کارگر و زحمتکش که گاه فراهم شده است، در زیر بار نفوس اقدامات عمده‌ی دولت در دوران ویژه و به برخی

نتایج آن برای پروژه سوسیالیستی اشاره می‌کند: سرمایه‌های مملکتی‌های مشترک که بر پایه‌ی سودآوری سرمایه‌داری عمل می‌کند، اگرچه نسبت به حجم اقتصاد کوپا تا چهره هستند - در سال ۱۳۳۶،

تعداد ۲۶۰ شرکت، ۱۰۵ هزار و ۵۳۲ نفر را از یک نفری کار ۳۱۸ میلیون در استعمال داشتند - در سال‌های اخیر بخشی از اقتصاد کوپا شاملند

توریسیم بین‌المللی، که حکومت کوپا در دهه‌ی ۱۳۳۰ در صدد توسعه آن بود اکنون به موتور رشد اقتصادی بدل گشته است. اما توریسیم علاوه بر جاذبه

لوز کارچی، که برای دریافت حائزنامه، جهت توسعه عمل لیزم بدنی و تکنولوژی لازم است، مشکلات اجتماعی متعددی - از افزایش تقاضا برای غذا و

مسکن معتدل، تا امکان بخش بیمه‌ای‌های غرضی چون ایف - را به همراه دارد قانون سازی دلار و به عنوان آن رشد اقتصادی که بر پایه‌ی دلار می‌گردد

برای موفقیت سیاست‌های مالی و جذب لوز خارجی مهم بوده است. اما همین امر، تساری نسبی نواندما را که به خطر افتاد است؛ زما کاستی که در استعمال شرکت‌های بین‌المللی هستند و درآمدشان به دلار

است، بیان‌ها که در بخش توریسیم کار می‌کنند و بازرگانیستان‌شان که در خارج زندگی می‌کنند کمک مالی می‌گیرند، نواندما چند برابر اکثریت کارگران و

زحمتکشان کوپایی دارند، که دستمزدهای آن به یزوی است. انحصار تجارت خارجی، که برای برنامه‌ریزی اقتصاد با پرتامه - با جفتی سوسیالیستی - اساسی

است، در شرایطی که کوپا می‌کوشد با انجام در بازار جهانی سرمایه‌داری روابط جدید تجاری - سال، و

اعتیاری پیدا کند، تضعیف شده است. فعالیت‌های اقتصادی نواندما (در کوپا استعمال نیروی کار،

غیرقانونی است) حدود ۲۰ درصد نیروی کار را مشغول به خود کرده است. در همه‌ی این موارد الزامات بازار، روحیه فردگرایی را تشویق می‌کند و

حتا لازم می‌آورد این امر، به نوبه‌ی خود، لوزش عملکرد جمعی و جستجوی راه حل‌های عمومی برای مشکلات اجتماعی را به خطر انداخته است. بک

نسبتاً، کنترل موفقیت اقتصادی کوپایی‌های افریقای لاتین - یا بهتر بگوییم، کوپایی‌هایی که پوست تیره دارند ثابت که خودتألیق از اقدامات اقتصادی اخیر است. شرکت‌های بین‌المللی

سرمایه‌داری که در کوپا فعالیت می‌کنند، سیاست‌های سلف پسرستانه‌ی خود را به طور غیرمستقیم و غیرعقلی در امر استعمال به کار

می‌گیرند؛ اگر چه هرگونه استعمال باید با توافق دولت کوپا صورت گیرد این‌ها ترجیح نمی‌دهند،

کوپایی‌های که پوست تیره‌تر دارند را یا استعمال نکنند و یا برای شغلانی که درآمد کمتری دارند، به

کار گسیرنند از جانب دیگر - اکثریت بزرگی از کوپایی‌های مهاجر از سیلویستان هستند و این‌ها بسیاری از امکانات خود در کوپا کمک مالی می‌فرستند در نتیجه، اکثریت کسانی که از امکانات

بزرگی مقاله با بحران اقتصادی برخورد دارند، سلیبیویست هستند کوپایی‌هایی که پوست تیره‌تر دارند، بطور عمده سیاست بازار را تمییز نژادی - که

از سال ۱۳۳۶ به بعد دنبال شده است، امروزه چهارم در موقعیتی ضعیف قرار گرفته‌اند

اما شرایطی که به بحران اقتصادی ناسن زده است و شیوه‌ی غلبه بر آن، تلاش و تفکر را در بین

استقلال‌یون کوپایی‌ها ناسن زده است؛ از جنبه‌ی مهم ترین مسائلی که امروزه در کوپا بحث می‌شود

ارزایی و تحلیل از مباحث اتحاد شوروی و جوامع اروپای شرقی است؛ که تقریباً همه‌ی کسانی که در کوپا از

آن‌ها هنوز به عنوان اردوگاه سوسیالیستی یاد می‌کنند بحث می‌نمایند سوسیالیست، ماعت آن - و

مظلوم و غمناک بودن پروژه سوسیالیستی، در جریان است. هر زمان، بازنگری مقاله‌ها از چهار

دهه‌ی گذشته در جریان است. تحریک جدیدی در بین کارگران و دهقانان در شور و هیوسان دیده می‌شود

که مورد اساسی، تسلیف مزبور دولتی به تعاونی‌های کشاورزی است، که در پاییز ۱۳۳۲ شروع

شد. در کوپا، این اقدام به عنوان سوسین سرخشی اصلاحات ارزش مبروف است.

بسیاری از حوزج دولتی بین کارگران کشاورزی این واحدها تقسیم شده‌اند. تا به طور تعاونی گشت

شوند زمین چمن چاق قاین خرید و فروش نیست. اما محصول این تعاونی‌ها به کارگران آن تعلق دارد. هر

تعاونی باید در حوضج اول میزان همین از تولیدش را به قیمت از پیش توافق شده به دولت بفروشد

مابقی تولید را تعاونی می‌تواند در بازار محصولات کشاورزی، به نوبتی که عرضه و تقاضا تعیین

می‌کند، به فروش برساند. در میزان مارک پولی که به تعاونی تعلق دارد در هر طوعی که تشخیص داد

مصرف می‌شود تعاونی‌ها، مسئولیت عالی فعالیت اقتصادی خود را بر عهده دارند. ماضی الان، پدر و

کود خود را باید تهیه کنند و به علاوه باید در شرایطی باشند که دولت به آن‌ها انتشار مالی بدهد. در سال

۱۳۳۶، این دسته از تعاونی‌ها که به واحدهای بنیادین تولید تعاونی شهرت دارند، ۲۲ درصد

زمین‌های بزرگ‌کش را در اختیار داشتند، مزبور دولتی ۲۲ درصد، مزبور تعاونی قدیمی ۱۱ درصد، و مزبور

کارگران (کشاورز دره‌های) در فاصله این اراضی را در اختیار داشتند. تبدیل مزارع دولتی به تعاونی‌های کشاورزی، با تأکید بر افزایش بهره‌وری کارگران از طریق تعلیم و ترمیم معای مادی کارگران صورت گرفت. اما اثر نقشه نظر سیاسی نیز اقدامات فوری بود تحت تأثیر آنجور توسعه نوع ضروری، که در سال‌های ۱۳۰۵-۱۳۰۷ واقع بود کارهای مزارع دولتی تا حدود ۵۰ درصد بهبودی گرایین یافته و با وجود آنکه حدود سی صد تسهیلات مزارع دولتی به تعاونی‌های کشاورزی، یک صد این بخش نظیر اثر ترویج کار شیروند را تعیین‌آیین بود.

یک مثال درختان دیگر، پارلمان‌های کارگری هستند. زمانی که در دسامبر سال ۱۹۲۲، مجلس ملی مشغول طوع پیشنهادی تسهیلات اقتصادی بود، که در متن مبحث صیغ سال‌های ۱۹۲۲-۱۹۲۳ اجتناب‌ناپذیر می‌نمود. تصمیم در این گرفته شد که این سری پیشنهادها را تصویب به این کارگران کوبا بگذارد، تا از نفعات آنان مطلع شوند. از رومیه تا ماه مه ۱۹۲۲، حدود ۸۰ هزار جبهه بحث و گفتگو در مراکز کار در سراسر کوبا، توسط مرکز کارگران کوبایی، سازمان داده شد. نتایج این مساجلات توسط سازمان مبرور جمع‌بندی شده و در بسیاری پارلمان ملی فوری گرفته در ماه مه مجلس ملی یک بار دیگر به بحث و ترویج تصمیماتی شد. ولی این بار دیده‌گاه کارگران و پیشنهادها آنان را نیز به بحث گذاشتند تا به پیشنهادها کارگران، لایحه وضع مالیات بر دستورها تصویب شد و یکی سری توسط کمیته با تأخیر، و دردی مدیریت بر تولید وضع گردید. در آخر همین سال دوم پارلمان‌های کارگری به بحث نقش مدیریت و نیاز به افزایش بهره‌وری کارگران در تصمیمات مربوط به تولید سازمان داده شد.

سومین دور پارلمان‌های کارگری در سال ۱۹۲۵ برای بررسی مشکلات بهره‌وری کارگر، که یک سازمان مرکزی اقتصادی کوبا است، تشکیل شد. در سال ۱۹۲۶ در چندین کنگره، مرکز کارگران کوبایی حول مسدی که به تحلیل دوران ویژه اقتصادی داشت بود و نقش کارگران را در حفظ و ادامه توسعه سوسیالیستی ارومبایی می‌کرد، سازمان داده شد. این مسدی از چند ماه قبل از کنگره در اختیار کارگران قرار داشت و در همه آمانگ کار به بحث گذاشته شد. کنگره در برتو بحث و پیشنهادها کارگران و نمایندگان که انتخاب شده

بودند. سندی ژنرالی و انتخاب‌گردد که رهنمای کار دومی بعد شد.

قدم نیاز به هبستگی با انقلاب کوبا

در پایان دهه ۱۹۲۰، همه شواهد بر این دلالت داشت که کوبا بحران اقتصادی را پشت سر گذاشته است. از یک دیدگاه صرفاً اقتصادی، این دستاورد قابل تقدیری است. کاری است به ظاهر بحران در رومبیه و اکثر کشورهای شوروی سابق و اروپای غربی نظیر کسبیه، که نیز عموماً کمک‌های مالی شکست و حمله وسیع به سطح زندگی کارگران و زحمتکشان، خود چنان‌اندازه دارند که سوی دیگر، کافی است کوبا را با کشورهای اروپایی و اکثر کشورهای آسیا، امریکای لاتین و شورای کارشیب مقایسه کرد. اما آنچه مهم تر است، یادآوری این نکته می‌باشد که سیاست شبه بر بحران در کوبا اثر چهارچوب اهداف کوهی انقلاب، یعنی استقلال و سوسیالیسم، انجام گرفته است. در شرایطی که در سراسر جهان، رژیم‌های سرمایه‌داری و آنان که از روی سرمایه‌داری شدن و نفوذ، در رسیدن شبه بر بحران اقتصادی را برگردی کارگران و زحمتکشان می‌شدند. که هرچه بیشتر در شرکت در حیات سیاسی محروم می‌شوند. کوبا محرومی و انتخاب‌گردد است که مستقیم عملی درماتنا، نمایان، کسب‌وکارها، و موزعاً بوده است. باز هم از این میده‌تو، نودهی بود کوبا، به ویژه کارگران و دهقانان، در بحث و تصمیم‌گیری بی‌امان سیاست‌های دهه ۱۹۲۰، که بیشتر به آن‌ها اشاره شد، شرکت داشته‌اند. این واقعیت به قدری حیث‌گاری است که انقلاب کوبا را پیشنهادی درختان برای کارگر سراسر جهان بکشد. بعبارة دیگر واقعیت است که پیشه‌ای نفوذ سرمایه‌داری جهانی را از انسان‌های کوبایی تشکیل می‌دهد. حیثیت تاریخی این است، که انقلاب کوبا و جهان سرمایه‌داری، نمره تاریخی در نوزادیت در کسار جهان باقی می‌مانند. نزد پیشانی جنبش کارگری، انقلاب کوبا سنگر مقدسی بر سازمان‌های است که هدف بازسازی جهان را بر پایه‌ای انسانی دنبال می‌کند. دفاع از انقلاب کوبا، جنبش تجزیه‌ناپذیر از دفاع و تعیین سائره برای جهانی است که از استعمار، ستم و خودبخت‌گانگی عاری باشد. انقلاب کوبا ناشی از نفس از یک کوه سائره دموکراتیک ملی برای غلبه بر عصبانیت‌های تاریخی‌ای بود که استعمار و پویا بود برای جهانی و سازمان‌های آن به نودهی مردم تحصیل کرده بودند. این مبارزه می‌باید به

اقدامات سرمایه‌داری آسی می‌جست. تا از خود در برابر زمین‌داران و سرمایه‌داران و مصلحت امپریالیست‌ها دفاع کند. اما رهبری انقلاب کوبا از جانب نظریتی بر نود، در عت، که نسبت به هماد با روش‌های سوسیالیست توسعه‌ی کارگر، از انقلابات شبه سرمایه‌داری که به ایجاد یک اقتصاد دولتی ازجانب راه به مسیر سوسیالیست بگشاید، که بر پایه‌ی خود سازمان‌دهی و عمل مستقیم کارگری استوار باشد. سازگاری این دو در شکست‌های است که به دست دیوان‌سالاران و فن‌سالاران، اما به بی‌اندازه منافع طبقه‌ی کارگر، می‌گردند و اقتصادی که بر پایه‌ی پتانسیل فعال کارگران و در جهت ایجاد شرایط برای خود مدیریت آن عمل می‌کند.

بهر روی تعیین انقلاب کوبا، اما در کوه استعمار قدرت کارگری در مراکز امپریالیستی است. چرا که سوسیالیسم سوسیالیست سازماندهی مالتاریستی لغت از رویان بشری در حوزه اقتصادی مالتاریستی ممکن و فرهنگی است. بلوغ انقلابات سوسیالیستی در حاشیه‌ی سده سرمایه‌داری جهانی، جهانی‌اش از دورگرد تاریخی انقلاب جهانی است. اما رصداً شرایط کارگری در اروپای غربی و آسیای شمالی، دیوان‌سالاری در اتحادیه‌ی کارگری، و رومبیه، سوسیالیست‌ها.

سوسیالیست‌ها باید ثابت شد و حقیقت انقلاب سرمایه‌داری را گفت.

قدم موفقیت انقلابات کارگری در اروپا، از پایان جنگ اول جهانی، انقلاب رومبیه را در معاصر، امپریالیسم سه کارکرد منف انسانی اقتصادی، جنگ جهانی و سازماندهی امپریالیستی که به نابودی گوناگون‌های بیست‌سال کارگری معاصر، را بر این نتیجه‌ی فشرده نیاز سازماندهی سوسیالیستی در زمینه دولت و جامعه باز کرد. انقلابیست. اکنون هم‌ا در سوسیالیست‌ها کوبایی، مددکار سرمایه‌ی جهانی شده‌بود تا جلوی گسترش سوسیالیسم پرولتری را بگیرد. دشمن جهانی از عمار امپریالیسم، به بی‌امان سیستمی در سیاست جهانی به وقوع پیوست. انقلاب کوبا در یازدهمی‌الته دهجری انقلاب با دیوان‌سالاری، مصلحت از یک سوسیالیست استوار اقتصادی برای توسعه‌ی اقتصادی گسترش انقلاب جهانی در سوی دیگر تا امروز برای کارگران و دهقانان وقت درود تا انقلابات دیگر به

Elliot and Marvin M. Dymally, New York: Pathfinder.
1989. *In Defense of Socialism: Four Speeches on the 30th Anniversary of the Cuban Revolution.* New York: Pathfinder.

Castro, Fidel and Ernesto Che Guevara
1992: *To Speak the Truth: Selection of Speeches.* New York: Pathfinder.

Central Committee of the communist Party of Cuba
1976: *Programmatic Platform of the Communist Party of Cuba*

Del Rio, Eduardo
1968: *Cuba for Beginners: An Illustrated Guide for Americans.* New York: Pathfinder.

Guevara, Ernesto Che
1987: *Che Guevara and the Cuban Revolution: Writings and Speeches of Ernesto*
Che Guevara. David Deutchmann (ed.), Sydney: Pathfinder.

1996: *Episodes of the Cuban Revolutionary War 1956-58.* New York: Pathfinder.

1999: *Che Guevara Talks to Young People.* New York: Pathfinder.

Harnecker, Maria
1980: *Cuba: Dictatorship or Democracy: How Peoples Power Works.* Westport, Connecticut: Lawrence Hill Publishers.

1985: *From Monocdo to Victory: Fidel Castro's Political Strategy.* New York: Pathfinder.

Hansen, Joseph
1978: *Dynamics of the Cuban*

1999: *"The Cuban Economy Has Turned the Corner: The Question Now Is Where Is It Going?"* *Global Development Studies*, vol. 1. no. 3-4, winter-spring pp. 149-192.

Castro, Fidel
1953: *History Will Absolve Me.* Secaucus, New Jersey: Lyle Stuart Inc. (1984)

1961: *"Why Is the United Party of the Socialist Revolution Necessary?"* New York: Fair Play for Cuba Committee.

1961: *"Speech of March 26 Against Bureaucracy and Sectarianism."* New York: Pioneer Publishers.

1962: *"The Second Declaration of Havana: Cuba's Answer to the OAS."* New York: Pioneers Publishers.

1968: *Fidel Castro Speaks.* Martin Kenner and James Petras (eds.), New York: Grove Press, Inc.

1981: *Current Problems of Underdeveloped Countries: A Selection of Speeches.* Havana: Publication Office of the Council of the State.

1981: *Fidel Castro Speaks: Cuba's Internationalist Foreign Policy, 1975-80.* Mike Taber (ed.), New York: Pathfinder.

1983 A: *The World Economic and Social Crisis: Report to the Seventh Summit conference of the Non-Aligned Countries.* Havana: Publication Office of the council of the State.

1983 B: *Our Power Is That of the Working People: Speeches, vol. II.* New York: Pathfinder.

1985: *Fidel on Religion: Conversations with Frei Betto.* Sydney: Pathfinder.

1986: *Nothing Can Change the Course of History: An Interview.* By Jeffrey M.

نفاي آنان پايان ملت دهند بجزان عميق نظام
سوساليداري جهانى كه با محزون و پنهان گر
استايبسم و سوسپال دموكراسى همراه شده است.
مسلوع عيسى و دهشنى اساسى و از سوره
راه پيگما براسپين بومى تازكو برداشته است. در اين
شرائط نوبن، جنبش كارگرى و سوساليدست دو همه
جا امكان به دست گرفتن استكار سياسى را دارد و از
موفقيت در هوسپستى با انقلاب كوبا، در استفاده
بشمارى برونسرى از اين شرايط است.

۳۰ آگست ۱۳۷۸

منابع:

حفايش و وقايع تاريخى و ارقام ارائه شده،
در اين نوشته، همداناً از منابع زير اخذ
شده اند. برخى از اطلاعات هرفه شده نيز در
جلسات و مصاحبه هاى كه در كوبا داشتم،
جمع اوردى شده اند. در اين جا مايلم از چند
نوشته كه كمك مهمى به نهيى متن حاضر
كردند، ياد كنم. براى دگرگونى اقتصادى در
سال هاى اول انقلاب، من از كتب: هانسن،
موبرمن و سوزى، مائيتزا، و به ويژه از كتاب
بروشنين يارى گرفتيم. براى مرتبه ي تاريخى
وقايع و فومان هاى انقلاب، كتاب كراچك له
ويرواند، اگر چه ناكافى بود، اما به دردم خورد.
از منابع ديگرى نيز براى تايد اين داده ها
سهمه بردم، نه در فهرست منابع امده اند.

من هنوز متسبع كه تاريخچه ي تشكلاآت
نودهاى انقلاب را به طور مفصل شرح بدهم،
سراف نمودارم، اطلاعات را به اين زمينه پراكنده و
گاه هم خزان نيشند. همان طور كه را تولى
كاستور اشيرا اذعان كرد، انقلابيون كوربايى
آن قدر ششون لمر انقلاب بوده اند، كه از
نگارن تاريخ آن عاقل مانده اند. نياز فراوانى
به تحقيق و نوشتن تاريخ انقلاب كوبا وجود
دارد. اگرچه اين نوشته با دقت بسيار و بر
پايه ي زحمات متفكرين و مبارزين متعددى
نوشته شده است، اما خواننده ي دقيق حتماً
در آن صفحات و حنا اشياهاى خواهد يافت.
مسئوليت همه ي اين ها با من است.

منابع به زبان انگليسى:

Boorstein, Edward
1968: *The Economic Transformation of Cuba.* New York: Modern Reader.
Campbell, Al

Waters, Mary Alice (ed.)
1901: *The Guevara: Cuba and the Road to Socialism*, New International
no. 8.

Zimbalist, Andrew and Cloes
Brendenien
1989: *The Cuban Economy: Measurement and Analysis of Socialist Performance*, The Johns Hopkins University Press.

منابع به زبان فارسی:

۱۹۹۱: نظام و پیشرفت در انقلاب کوبا، یک ارزیابی از شرایط کتونی، پاریس، پاریس، شماره ۱۰، زمستان - بهار ۱۹۹۱.
- تعدادی از سخنرانی‌های فیدل کاسترو و برخی از کتب وی، تعدادی از آثار چه گوارا و چند کتاب از مورخین آمریکایی در مورد تاریخ کوبا به فارسی ترجمه شده است و طی سال‌ها، به ویژه بعد از انقلاب ۱۳۵۷، در تهران به چاپ رسیده است. من در شرایط فعلی به این‌ها دسترسی ندارم، و به هر حال با متن این‌ها در بازار کتاب معمولاً بیشتر نسبت به این‌ها، به تعدادی فهرستی از این‌ها دست نکرده‌ام و همان منابع را به زبان انگلیسی در بالا آورده‌ام، که به راحتی قابل دسترسی هستند. امر انتشار منظم مطالبی در مورد انقلاب کوبا، نیازمند همت افراد و انتشاراتی است که به اهمیت این انقلاب واقف‌اند و مطمئن هستم که به تدریج انجام خواهد شد.
موضوع نویسنده:

کاروان نیری از سال ۱۹۹۷ در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی، به کار پژوهش و تدریس اشتغال دارد. سیاست‌های ناسیونالیستی بر برنامه‌های رفاه اجتماعی در کالیفرنیا و آمریکا مشغول است.

Assistance conference, New York,

March 27-29, Miami.
1994: *From Guevara to Marx and Back: Cuban Revolution and the Problem of Transition to Socialism*, 4th Conference of North American and Cuban Philosophers and Social Scientists, University of Havana, Cuba, June 13-17, Miami.
1995: "Cuban Health Care System and Factors Currently Undermining It," *Journal of Community Health*, vol. 20, no. 4, August.

1998: "The World Economic and Social Situation on the Eve of the 21st Century: A Review Essay," *Review of Political Economy*, vol. 10, no. 2, pp. 233-244.

1999: "Methodology of the Marxist Theory of Socialism," *Contributions of North American and Cuban Philosophers and Social Scientists*, University of Havana, Cuba, June 12-18.

Silverman Betram (ed.)

1973: *Man and Socialism in Cuba: A Great Debate*, New York: Atheneum.

Stalin, Joseph

1952: *Economic Problems of the U.S.S.R.*, Moscow: Progress Publisher

Trotsky, Leon

1928: *The Third International After Lenin*, New York: Pathfinder (1978).

1937: *The Revolution Betrayed*, New York: Pathfinder (1972).

Tablada, Carlos

1989: *The Guevara: Economic and*

Hernandez, Carmen K. Apouso

1997: *100 Questions and Answers about Cuba*, Havana: Pablo de la Torriente, Editorial.

Hobbes, Leo and Paul M. Sweery

1960: *Anatomy of a Revolution*, New York: Modern Reader.

1968: *Special Issue on Cuba*, New York: *Monthly Review*, vol. 13, nos. 3-4.

Kelly, Tom (ed.)

1967: *Special Issue on Cuba*, New York: *International Socialist Review*.

Le Riverend, Julia

1997: *Brief History of Cuba*, Havana: Editorial Jose Martí.

Lockwood, Lee

1968: *Castro's Cuba, Cuba's Fidel: An American Journalist's Inside Look at Today's Cuba*, New York: Vintage, 1969.

Matthews, L. Herbert

1975: *Revolution in Cuba: A New Look*, New York: Charles Scribner's Sons.

McManus, June. *Getting to Know Cuba: A Travel Guide*, New York: St. Martin's 1969 Press.

Nayeri, Komeen

1992 A: *The Role of Competition in Theories of Late Capitalist development*, Ann Arbor: UMI Dissertation Service.

1992 B: "The Problem of Transition to Socialism: Contributions of Ernesto Che